

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீ ரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீ ரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீ பத்மாவதி ஸமேத ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹாதேசிகன் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்வாமி வேதாந்ததேசிகன் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரம்

(மூலம், எளிய தமிழ்நடை)

குருபரம்பராஸாரம்

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்

ஸ்ரீ அஹோபில தாஸன் க. ஸ்ரீதரன்

(Email: sridharan_book@yahoo.co.in)

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

தனியன்கள்

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்ய: கவிதார்க்கிக கேஸரீ

வேதாந்தாச்சார்ய வர்யோமே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி

பொருள் - அனைத்து உயர்ந்தவையும் நிரம்பியவரும், கவிஞர்கள் மற்றும் தர்க்கவாதிகளில் சிறந்தவரும், வேதாந்த ஆசார்யர்களில் சிறந்தவரும் ஆகிய வேங்கடநாதன் எனது இதயத்தில் எப்போதும் வசிப்பாராக.

ராமானுஜ தயாபாத்ரம் ஜ்ஞாந வைராக்ய பூஷணம்

ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதார்யம் வந்தே வேதாந்த தேசிகம்

பொருள் - எம்பெருமானாருடைய கருணைக்கு இலக்கானவரும், ஞானம் மற்றும் வைராக்யம் ஆகியவற்றை ஆபரணமாகக் கொண்டவரும், ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதன் எனப்படுபவரும் ஆகிய வேதாந்த தேசிகனை நான் வணங்குகிறேன்.

சீரொன்று தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான்

பாரொன்றச் சொன்ன பழமொழியில் - ஓரொன்று

தானே அமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு

வானேறப் போமளவும் வாழ்வு

பொருள் - இந்த உலகில் வசிப்பவர்கள், பரமபதம் செல்லும் காலம் முடிய வாழ்கின்ற வாழ்க்கைக்கு - சீரான குணங்கள் நிரம்பியவரும், தூப்புல் என்னும் இடத்தில் அவதரித்தவரும், திருவேங்கடமுடையானுடைய திருமணியின் அவதாரமானவரும் ஆகிய வேதாந்த தேசிகன், இந்த உலகில் உள்ளவர்கள் ஈடுபடும்படியாக அருளிச்செய்தவற்றில், ஏதேனும் ஒரு பகுதி மட்டுமே போதுமானதாகாதோ?

விகாஹே நிகமாந்தார்ய விஷ்ணுபாத ஸமுத்பவாம்
ரஹஸ்ய த்ரய ஸாராக்யாம் த்ரிஸ்நோதஸம் அகல்மஷாம்

பொருள் - மஹாவிஷ்ணுவின் திருவடிகளில் தோன்றிய கங்கை போன்று, நிகமாந்த மஹாதேசிகனுடைய திருவடிகளில் தோன்றியதும், தோஷம் அற்றதும் ஆகிய “ரஹஸ்ய த்ரய ஸாரம்” என்னும் கங்கையில் நான் ஆழ்ந்து நீராடுகிறேன்.

அவிஜ்ஞாதம் விஜாநதாம் விஜ்ஞாதம் அவிஜாநதாம்
ரஹஸ்ய த்ரய ஸாராக்யாம் பரம் ப்ரஹ்மாஸ்து மே ஹ்ருதி

பொருள் - “முழுமையாக அறிந்தோம்” என்று எண்ணுபவர்களால் அறியப்படாததும், “முழுமையாக அறியவில்லை” என்று எண்ணுபவர்களால் அறியப்பட்டதும் ஆகிய பரப்ரஹ்மம் போன்று, “ரஹஸ்ய த்ரய ஸாரம்” என்பதும் எனது இதயத்தில் எப்போதும் நிலைக்கட்டும்.

ஸ்ரீ குருபரம்பராஸாரம்

குருப்ய: தத்குருப்யச்ச நமோவாகம் அதீமகே
வ்ருணீமஹே ச தத்ர ஆத்யௌ தம்பதீ ஜகதாம் பதீ

பொருள் - எங்களுடைய ஆசார்யனின் பொருட்டும், அவர்களது ஆசார்யர்க்களின் பொருட்டும் “நம:” என்ற பதத்தை நாங்கள் அடிக்கடி கூறுகிறோம். மேலும் இந்த உலகின் அதிபதியாக உள்ள தம்பதிகளான ஸ்ரீமந்நாராயணனையும், மகாலக்ஷ்மியையும் நாங்கள் ப்ரார்த்திக்கிறோம்.

பொய்கைமுனி பூதத்தார் பேயாழ்வார்

தண் பொருநல் வரும் குருகேசன் விட்டுசித்தன்

துய்ய குலசேகரன் நம் பாணநாதன்

தொண்டரடிப்பொடி மழிசை வந்த சோதி

வையம் எலாம் மறை விளங்க வாள் வேல் ஏந்தும்

மங்கையர்க்கோன் என்று இவர்கள் மகிழ்ந்து பாடும்

செய்ய தமிழ் மாலைகள் நாம் தெளிய ஒதித்

தெளியாத மறை நிலங்கள் தெளிகின்றோமே

பொருள் - புரிந்து கொள்வதற்கு மிகவும் கடினமான உபநிஷத்துக்களின் உண்மையான பொருள்களை நாம் ஆழ்வார்கள் அருளிச்செய்த இனிமையான தமிழ்ப் பாசுரங்கள் மூலம் தெளிவாகப் புரிந்து கொண்டோம். இத்தகைய ஆழ்வார்கள் - பொய்கைமுனி, பூதமுனி, பேயாழ்வார், மிகவும் குளிர்ந்த தாமிரபரணி ஆற்றின் கரையில் அவதரித்த நம்மாழ்வார் (குலசேகசன்), விட்டுசித்தன்(பெரியாழ்வார்), தூய மனதுடைய குலசேகரன், நம்முடைய திருப்பாணாழ்வார், தொண்டரடிப்பொடி ஆழ்வார், திருமழிசையில் அவதரித்த திருமழிசை ஆழ்வார், இந்த உலகெங்கும் வேதங்களின் ஒளி வீசும்படியாக வாளும் வில்லும் ஏந்திய திருமங்கைமன்னன் - ஆகியோர் ஆவர்.

இன்பத்தில் இறைஞ்சுதல் இல் இசையும் பேற்றில்

இகழாத பல் உறவு இல் இராகம் மாற்றில்

தன்பற்றில் வினை விலக்கில் தகவோக்கத்தில்

தத்துவத்தை உணர்த்துதலில் தன்மையாக்கில்

அன்பர்க்கே அவதரிக்கும் மாயன் நிற்க

அருமறைகள் தமிழ் செய்தான் தாளே கொண்டு

துன்பற்ற மதுரகவி தோன்றக் காட்டும்

தொல்வழியே நல்வழிகள் துணிவார்க்கட்கே

பொருள் - இந்த உலகில் தனது அடியார்களுக்காக, அவர்களுக்கு அடைக்கலமாக, ஓர் ஆயனாக க்ருஷ்ணன் அவதரித்தான். அவன் தனது அடியார்கள் இந்த உலக விஷயங்களில் வைக்கும் பற்றுதலை தன் மீது வைக்கும்படியும், பாவங்களை

விலக்கும்படியும், எல்லையற்ற இன்பத்தை உணரும்படியும், தத்துவங்களை விளங்கும் படியும் செய்வதற்கு க்ருஷ்ணன் தயாராக இருந்தான். இருந்தாலும் மதுரகவியாழ்வார், அறிந்துக்கொள்ளக் கடினமான வேதங்களை தமிழில் உரைத்த நம்மாழ்வாரின் திருவடிகளையே பற்றினார். ஸம்ஸார பந்தத்திலிருந்து விடுபட இதுவே உறுதியான பாதை என்று காண்பித்தார்.

ஆசார்யனே மோக்ஷ உபாயம்

மூலம் - பாபிஷ்ட: க்ஷத்ரபந்துச்ச புண்டரீகச்ச புண்யக்ருத் | ஆசார்யவத்தயா முக்தௌ தஸ்மாத் ஆசார்யவான் பவேத்” என்று ஆசார்யவத்தையே ஸர்வருக்கும் மோக்ஷகாரணமென்று அறுதியிட்டார்கள். முமுக்ஷுவுக்கு ஆசார்ய வம்சம் பகவானளவுஞ் செல்ல அநுஸந்திக்க வேண்டுமென்று ஓதப்பட்டது.

விளக்கம் - ஸ்ம்ருதிகளில் - பாபிஷ்ட: க்ஷத்ர பந்துஸ்ச புண்டரீகக்ஷ புண்யக்ருதா ஆசார்ய வத்தயா முக்தௌ தஸ்மாத் ஆசார்யவான் பவேத் - மிகவும் பாபியான க்ஷத்ரபந்துவும், மிகவும் புண்ணியம் செய்த புண்டரீகனும் மோக்ஷம் பெற்றனர்; எப்படியெனில் அவர்களின் ஆசார்யன் உதவியால் ஆகும் - என்று கூறப்பட்டது. ஆகவே, அனைவருக்கும் மோக்ஷம் கிட்டுவதன் வழி ஒரு ஆசார்யனைப் பெறுவதே ஆகும் என்று முடிவு செய்தனர். மோக்ஷத்தில் விருப்பம் உள்ளவன் தனது ஆசார்ய பரம்பரையை பகவான் வரை நீட்டிக்கவேண்டும்.

பகவானே முதல் ஆசார்யன்

மூலம் - “தம் இமம் ஸர்வஸம்பன்னம் ஆசார்யம் பிதரம் குரும்” என்றும், “மம அபி அகில லோகாநாம் குருர் நாராயணோ குரு:” என்றும், “த்வமேவ பந்துச்ச குருஸ் த்வமேவ” என்றும், “குருஸி கதிச்ச அஸி ஜகதாம்” என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வலோகத்துக்கும் பரமாசார்யனான ஸர்வேச்வரன் - (1) ப்ரஹ்மாவுக்கு அடியிலே வேதங்களைக் கொடுத்தும், (2) அவற்றிற்கு அபஹாரம் பிறந்தபோது மீட்டுக் கொடுத்தும், (3) இவன்முகமாக சாஸ்த்ரங்களை ப்ரவர்த்திப்பித்தும், (4) இவன் புத்ரர்களான

ஸநத்குமாராதிகளை “ஸ்வயம் ஆகத விஜ்ஞாநா நிவ்ருத்திம் தர்மம் ஆஸ்திதா:” என்னும்படி பண்ணி அவர்கள் முகங்களாலே ஹித ப்ரவர்த்தனம் பண்ணுவித்தும், (5) இப்படியே மற்றும் நாரத பராசர சுக செளனகாதிகளான பல மஹர்ஷிகளையிட்டு அத்யாத்ம ஸம்ப்ரதாயம் குலையாதபடி நடத்தியும், (6) “க்ருஷ்ணத்வைபாயனம் வ்யாஸம் வித்தி நாராயணம் ப்ரபும் | கோ ஹி அந்யோ புவி மைத்ரேய மஹாபாரத க்ருத்பவேத்” என்றும், “மஹர்ஷே: கீர்த்தனாத் தஸ்ய பீஷ்ம: ப்ராஞ்ஜலி: அப்ரவீத்” என்றும் சொல்லுகிறபடி நிற்கிற வ்யாஸாதிகளை அநுப்ரவேசித்து மஹாபாரத சாரீரகாதிகளை ப்ரவர்த்திப்பித்தும், (7) ஹம்ஸ மத்ஸ்ய ஹயக்ரீவ நரநாராயண கீதாசார்யாத் யவதாரங்களாலே தானே வெளிவின்று தத்வ ஹித புருஷார்த்தங்களை ப்ரகாசிப்பித்தும், (8) தான் அருளிச் செய்த அர்த்தங்களை எல்லாம் ஸ்ரீபீஷ்மர் முதலான ஜ்ஞாநாதிகரையிட்டு மூதலிப்பித்தும், (9) “பஞ்சாராத்ரஸ்ய க்ருத்ஸநஸ்ய வக்தா நாராயணஸ் ஸ்வயம்” என்கிறபடியே அடியிலே தான் அருளிச்செய்த பகவச்சாஸ்த்ரத்தை “ப்ராம்மணை: சஷத்ரியை: வைச்யை: சூத்ரைச்ச க்ருதலக்ஷணை: | அர்ச்சனீயச்ச ஸேவ்யச்ச நித்ய யுக்தை: ஸ்வகர்மஸு || ஸாத்வதம் விதிமாஸ்தாய கீத ஸங்கர்ஷிணேன ய: | த்வாபரஸ்ய யுகஸ்யாந்தே ஆதெள கலியுகஸ்ய ச” என்கிறபடியே அவஸரங்களில் ஆவிஷ்கரித்தும், (10) “பூர்வ உத்பந்நேஷு பூதேஷு தேஷு தேஷு கலெள ப்ரபு: | அநுப்ரவிச்ய குருதே யத் ஸமீஹிதம் அச்யுத:” என்கிறபடியே பராங்குச பரகாலாதி ரூபத்தாலே அபிநவமாக ஒரு தசாவதாரம் பண்ணி, மேகங்கள் ஸமுத்ரஜலத்தை வாங்கி ஸர்வோபஜீவ்யமான தண்ணீராக உமிழுமாபோலே வேதார்த்தங்களில் வேண்டும் ஸாரதமாம்சத்தை ஸர்வருக்கும் அதிகரிக்கலான பாஷையாலே ஸங்க்ரஹித்துக் காட்டியும், (11) இப்படி தான் ப்ரவர்த்திப்பித்த ஸத் பதத்துக்கு ப்ரகடராயும் ப்ரச்சன்னராயுமிருந்துள்ள பாஷாண்டிகளால் உபரோதம் வாராமைக்காக, “ஸாஷாத் நாராயணோ தேவ: க்ருத்வா மர்த்யமயீம் தநும் | மக்நாந் உத்தரதே லோகாந் காருண்யாச் சாஸ்த்ரபாணிநா” என்றும், “பீதகவாடைப் பிரானார் பிரமகுருவாகி வந்து” என்றும் சொல்லுகிறபடியே அகஸ்த்ய ஸேவிதமான தேசத்திலே அநேக தேசிகாபதேசத்தாலே அவதரித்தருளினான். இத்தைக் கணிசித்து, “கலெள கலு பவிஷ்யந்தி நாராயண பராயணா: | க்வசித் க்வசித் மஹாபாகா த்ரமிடேஷு ச பூரிச: || தாம்ரபர்ணீ நதீ யத்ர க்ருதமாலா பயஸ்விநீ | காவேரீ ச மஹாபாகா ப்ரதீசீ ச மகாநதீ” என்று மஹர்ஷி அருளிச்செய்தான்.

விளக்கம் - ஸர்வேச்வரனே அனைத்து உலகங்களுக்கும் பரமாச்சார்யன் என்பதைக் கீழே உள்ள வரிகளிலிருந்து உணரலாம்:

- மஹாபாரதம் ஸபாபர்வம் (41-21) - தம் இமம் ஸர்வஸம்பன்னம் ஆசார்யம் பிதரம் குரும் - அவனே (க்ருஷ்ணன்) ஆசார்யனும், தந்தையும் குருவும் ஆவான்
- ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம் (5-1-14) - மம அபி அகில லோகாநாம் குருர் நாராயணோ குரு: - அனைத்து உலகங்களுக்கும் குருவான நாராயணன் எனக்கும் குரு ஆவான்
- ஸ்தோத்ரரத்னம் (60) - குரு: அஸி கதிச்ச அஸி ஜகதாம் - அனைத்து உலகங்களுக்கும் குருவாகவும், அவர்கள் சென்றடையும் இடமாகவும்

இப்படிப்பட்ட ஸர்வேச்வரன் செய்த உபாயங்கள் பின்வருமாறு:

- 1) வேதங்களை முதலில் நான்முகனுக்கு அளித்தான்
- 2) அந்த வேதங்கள் தொலைந்தபோது அவற்றை மீட்டுக் கொடுத்தான்
- 3) நான்முகன் மூலமாகவே வேத ஞானத்தை உலகத்திற்கு அளித்தான்
- 4) நான்முகனின் புத்திரர்களான ஸனத் குமாரர்களை, மகாபாரதம் சாந்தி பர்வம் (349-71) - ஸ்வயம் ஆகத விஜ்ஞாநா நிவ்ருத்திம் தர்மம் ஆஸ்திதா: - தானாகவே விளைந்த ஞானம் கொண்டவர்கள் மற்றும் தர்மத்தைச் செய்பவர்கள் - என்பதற்கு ஏற்பச் செய்து, அவர்கள் மூலமாகவே உலகிற்கு ஏற்ற நன்மைகளை வெளிப்படுத்தினான்
- 5) உபநிஷத்துக்களின் நெறி மறையாதபடி நாரதர், பராசரர், சுகர், ஸௌனகர் ஆகியோர் மூலம் காப்பாற்றினான்
- 6) ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம் (3-4-5) - க்ருஷ்ணத்வைபாயனம் வ்யாஸம் வித்தி நாராயணம் ப்ரபும் | கோ ஹி அந்யோ புவி மைத்ரேய மஹாபாரத க்ருத்பவேத் - க்ருஷ்ணத்வைபாயனர் என்று அழைக்கப்படும் வ்யாஸர் ஸ்ரீமநநாராயணனே ஆவார். மைத்ரேயரே! மஹாபாரதத்தை இயற்றுவதற்கு இந்த உலகில் வேறு யார் உள்ளனர்? - என்றும், மஹாபாரதம் ஆதிபர்வம் (114-40) - மஹர்ஷே: கீர்த்தனாத் தஸ்ய பீஷ்ம: ப்ராஞ்ஜலி: அப்ரவீத் - உயர்ந்த வ்யாஸரின் பெயரை மிகுந்த மரியாதையுடனும் கைகளைக் கட்டியபடியும் பீஷ்மர் கூறினார் - என்றும் கூறுவதற்கு ஏற்ப உள்ள வ்யாஸர்

முதலானவர்களாக நாராயணன் தோன்றி மஹாபாரதம், ப்ரஹ்மஸூத்ரம் ஆகியவற்றைப் படைத்தான்

7) நாராயணனே ஹம்ஸமாகவும், மத்ஸ்யமாகவும், ஹயக்ரீவனாகவும், நரநாராயணனாகவும், கீதாசார்யனாகவும் அவதாரம் செய்து தத்துவங்களையும் மோசஷ உபாயங்களையும் அருளினான்

8) தான் அருளிய அனைத்தையும் பீஷ்மர் முதலான ஞானிகள் மூலம் வெளிப்படுத்தினான்

9) மஹாபாரதம் சாந்திபர்வம் (359-68) - பஞ்சாராத்ரஸ்ய க்ருத்ஸநஸ்ய வக்தா நாராயணஸ் ஸ்வயம் - நாராயணனே பாஞ்சராத்ர சாஸ்த்ரத்தை உரைத்தான் - என்பதற்கு ஏற்ப தான் உண்டாக்கிய அந்த சாஸ்த்ரம் மறைந்து விட்டபின், அவனே அதனை த்வாபரயுகத்தின் முடிவிலும் கலியுகத்தின் தொடக்கத்திலும் உபதேசித்தான். அதனை அந்தணர்கள், ஷட்த்ரியர்கள், வைச்யர்கள் மற்றும் சூத்ரர்கள் ஆகியோர் அவரவர்களுக்கு உரிய வழிகளில் பகவானுக்குத் தொண்டு செய்யும்படியாக, பாஞ்சராத்ரத்தை ஸங்கர்ஷணன் மூலமாக உபதேசித்தான். இவர்கள் தங்கள் ஆசார்யனிடம் பஞ்ச ஸம்ஸ்காரம் செய்து கொண்டு அவனை ஆராதனம் செய்யும்படிச் செய்தான்

10) ஸ்ரீவிஷ்ணுதர்மம் (108-50) - பூர்வ உத்பந்நேஷு பூதேஷு தேஷு தேஷு கலௌ ப்ரபு: | அநுப்ரவிச்ய குருதே யத் ஸமீஹிதம் அச்யுத: - கலியுகத்தில் அச்சுதன் இந்த உலகில் பிறந்த உயர்ந்த மனிதர்களின் உள்ளே புகுந்து தனக்கு விருப்பமானவற்றைச் செய்கிறான் - என்பதற்கு ஏற்றபடி, அவன் பராங்குசன் (நம்மாழ்வார்), பரகாலன் (திருமங்கைமன்னன்) போன்ற பத்து அவதாரங்களை புதியதாக எடுத்தான். இப்படியாக அவன் செய்தது என்ன? மேகங்கள் கடலிலிருந்து தண்ணீரை உறிஞ்சி எடுத்து, அதனை அனைத்து உயிர்களுக்கும் ஆதாரமான மழையாகப் பொழிவதுபோல, அனைத்து வேதங்களின் கருத்துக்களையும் எடுத்து அனைவரும் எளிதாகப் படிக்கும் தமிழில் (நாலாயிரத்திவ்யப்பிரபந்தம்) அளித்தான்

11) இப்படியாகத் தான் ஏற்படுத்திய நற்பாதைக்கு “வெளிப்படையாக நாராயணனை மற்றவர்களோடு சமமாக நினைப்பவர்கள், வேதத்தின்படி நடக்காதவர்கள், நாராயணனைத் தாழ்வாகப் பேசுபவர்கள்” ஆகியோர் மூலம் எந்தத் தடையும் ஏற்படாமல் இருப்பதற்காக அவன் செய்தது என்ன? ஜயாக்ய ஸம்ஹிதை - ஸாஷாத் நாராயணோ தேவ: க்ருத்வா மர்த்யமயீம் தநும் | மக்நாந் உத்தரதே லோகாந் காருண்யாச் சாஸ்த்ரபாணிநா - அறியாமை என்னும் இருளில் மூழ்கிய இந்த உலகத்தை நாராயணன் தானாகவே தனது கருணை காரணமாக, சாஸ்த்ரங்கள் என்னும் கைகொடுத்து மேலே

உயர்த்தினான் - என்றும், பெரியாழ்வார் திருமொழி (5-2-8) - பீதகவாடைப் பிரானார் பிரம குருவாகி வந்து - என்றும் கூறுவதற்கு ஏற்ப, அகஸ்தியரின் இந்தப் பகுதியில் பல ஆசார்யர்களாக அவதரித்து அருளினான். இதனை ஸ்ரீமத்பாகவதத்தில் - கலெள கலு பவிஷ்யந்தி நாராயண பராயணா: | க்வசித் க்வசித் மஹாபாகா த்ரமிடேஷு ச பூரிச: || தாம்பர்ணீ நதீ யத்ர க்ருதமாலா பயஸ்விநீ | காவேரீ ச மஹாபாகா ப்ரதீசீ ச மகாநதீ - கலியுகத்தில் நாராயணனின் அடியார்கள் உயர்ந்த பக்தியுடன் கூடியவர்களாக திராவிட நாட்டின் இங்குமங்குமாகப் பல இடங்களில் பிறப்பார்கள்; அவர்கள் தாமிரபரணி, வைகை, பாலாறு, காவேரி, மகாநதி ஆகிய நதிகள் ஓடும் இடங்களில் அவதரிப்பர் - என்று மஹரிஷி அருளிச்செய்தார்.

வைணவ குரு பரம்பரை

மூலம் - இவ்வாசார்யர்களில், ஈச்வரமுனிகள் பிள்ளை நாதமுனிகள். இவர் ந்யாயதத்துவமென்கிற சாஸ்த்ரமும் யோக ரஹஸ்யமும் அருளிச் செய்தார். இவருக்கு ஸ்ரீமதுரகவிகள் முதலாக ஸம்ப்ரதாய பரம்பரையாலும், திருவாய்மொழி முகத்தாலும், யோகதசையிலே ஸாஷ்டாக்க்ருதராயும் நம்மாழ்வார் ஆசார்யரானார். நாதமுனிகள் பிள்ளை ஈச்வர பட்டாழ்வான். ஈச்வர பட்டாழ்வான் பிள்ளை ஆளவந்தார். இவர் அருளிச் செய்த ப்ரபந்தங்கள் ஆகமப்ராமாண்யமும், புருஷநிர்ணயமும், ஆத்மஸித்தி ஈச்வரஸித்தி ஸம்விதஸித்தி என்கிற ஸித்தித்ரயமும், கீதார்த்த ஸங்க்ரஹமும், ஸ்தோத்ரமும், சதுஸ்லோகியுமாக எட்டு. ஆளவந்தார்ப்பிள்ளை சொட்டைநம்பி. சொட்டைநம்பி பிள்ளை என்னாச்சான். என்னாச்சான் பிள்ளைகள் நால்வர். இவர்களில் ஒருவர் பிள்ளையப்பர். பிள்ளையப்பர் பிள்ளை தோழப்பர். தோழப்பருக்குப் பெண் பிள்ளைகள் இருவர்.

விளக்கம் - இந்த ஆசார்யர்களில் (மேலே உள்ள ஸ்ரீமத்பாகவதம் கூறிய வரிகளில் உள்ள ஆசார்யர்கள்) முதலில் ஈச்வரமுனியின் பிள்ளையான நாதமுனிகள் ஆவார். இவர் நமக்கு ந்யாய தத்துவம் மற்றும் யோகரஹஸ்யம் என்பதை அருளினார். இவருக்கு மதுரகவியாழ்வாரின் உபதேசப் பரம்பரை உண்டு. மேலும் திருவாய்மொழியை உபதேசமாகப் பெற்று, மேலும் யோகம் பெற்றார். இதனால் நம்மாழ்வார் இவருக்கு நேரிலே வந்து ஆசார்யனானார். நாதமுனிகளின் பிள்ளை ஈச்வர பட்டாழ்வான். ஈச்வர

பட்டாழ்வானின் பிள்ளை ஆளவந்தார் ஆவார். ஆளவந்தார் அருளிச் செய்த ப்ரபந்தங்கள் எட்டாகும் - ஆகமப்பிரமாமண்யம், புருஷநிர்ணயம், ஆத்ம ஸித்தி, ஈச்வர ஸித்தி, ஸம்வித் ஸித்தி, கீதார்த்த ஸங்க்ரஹம், ஸ்தோத்ர ரத்னம் மற்றும் சதுஸ்லோகி என்பவை ஆகும். ஆளவந்தாரின் பிள்ளை சொட்டை நம்பி, அவரது பிள்ளை என்னாச்சான், என்னாச்சானின் நான்கு பிள்ளைகளில் ஒருவர் பிள்ளையப்பர், பிள்ளையப்பரின் பிள்ளை தோழப்பர். தோழப்பருக்கு இரண்டு பெண் குழந்தைகள்.

மூலம் - நாதமுனிகள் ஸ்ரீபாதத்தை ஆச்ரயித்த முதலிகள் உய்யக்கொண்டார், குருகைக்காவலப்பன், நம்பி கருணாகரதாஸர், ஏறுதிருவிடையார், திருக்கண்ணமங்கையாண்டான், வானமாதேவியாண்டான், உருப்பட்டுராச்சான்பிள்ளை, சோகத்தூராழ்வான் என்பர். உய்யக்கொண்டார் ஸ்ரீபாதத்தை ஆச்ரயித்தவர்கள் ஐவர். அவர்களாகிறார் மணக்கால்நம்பி, திருவல்லிக்கேணிப் பாண்பெருமாளறயர், சேட்டலூர் செண்டலங்காரர், ஸ்ரீபுண்டரீகதாஸர், உலகப்பெருமாள்நங்கை. மணக்கால்நம்பி ஸ்ரீபாதத்தை ஆச்ரயித்தவர்கள் ஐவர். அவர்களாகிறார் ஆளவந்தார், தெய்வத்துக்கரசு நம்பி, கோமடத்துத் திருவிண்ணகரப்பன், சிறுப்புள்ளூர் ஆவுடையபிள்ளை, ஆச்சி.

விளக்கம் - நாதமுனிகளின் திருவடிகளை பற்றி நின்ற சிஷ்யர்கள் - உய்யக்கொண்டார், குருகைக்காவலப்பன், நம்பிகருணாகரதாஸர், ஏறு திருவுடையார், திருக்கண்ணமங்கை ஆண்டான், வானமாதேவி ஆண்டான், உருப்பட்டுர் ஆச்சான் பிள்ளை, சோகத்தூராழ்வான் ஆகிய எட்டு பேர்கள். உய்யக்கொண்டாரின் சிஷ்யர்கள் ஐவர் - மணக்கால்நம்பி, திருவல்லிக்கேணி பாண் பெருமாள் அரையர், சேட்டலூர் செண்டலங்காரர், ஸ்ரீ புண்டரீகதாஸர் மற்றும் உலகப்பெருமான் நங்கை ஆவர். மணக்கால் நம்பியின் திருவடிகளை அண்டி இருந்தவர்கள் ஐவர் - ஆளவந்தார், தெய்வத்துக்கரசு நம்பி, கோமடத்துத் திருவிண்ணகரப்பன், சிறுப்புள்ளூர் ஆவுடையப் பிள்ளை மற்றும் ஆச்சி ஆகியோர் ஆவர்.

மூலம் - ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதத்தை ஆச்ரயித்தவர்கள் பதினைவர். அவர்களாகிறார் பெரிய நம்பி, திருக்கோட்டியூர் நம்பி, திருமாலையாண்டான், ஆளவந்தாராழ்வார், திருமலை நம்பி, ஈசாண்டான், தெய்வவாரியாண்டான், சிறியாண்டான், திருமோகூரப்பன்,

திருமோகூர் நின்றார், தெய்வப்பெருமாள், திருமங்கையாளியார், பிள்ளை திருமாலிருஞ்சோலை தாஸர், மாறனேர் நம்பி, ஆள்கொண்டி.

விளக்கம் - ஆளவந்தாரின் திருவடிகளை அண்டியிருந்தவர்கள் பதினைந்து பேர் - பெரிய நம்பி, திருக்கோட்டியூர் நம்பி, திருமாலையாண்டான், ஆளவந்தாராழ்வார் திருமலைநம்பி, ஈசாண்டான், தெய்வவாரிஆண்டான், சிறியாண்டான், திருமோகூரப்பன், திருமோகூர் நின்றார், தெய்வப்பெருமாள், திருமங்கையாளியார், பிள்ளைத் திருமாலிருஞ்சோலை தாஸர், மாறனேர் நம்பி மற்றும் ஆள்கொண்டி ஆகியோர் ஆவர்.

மூலம் - பெரியநம்பி ஸ்ரீபாதத்தை ஆசிரயித்தவர்கள் அறுவர். அவர்களாகிறார் எம்பெருமானார், மலைகுனிய நின்றார், ஆர்ய ஸ்ரீசடகோபதாஸர், அணியரங்கத் தமுதனார், திருவாய்க்குலமுடையான் பட்டர், திருக்கச்சி நம்பி.

விளக்கம் -பெரியநம்பியின் திருவடிகளை அண்டி இருந்தவர்கள் 6 பேர் - எம்பெருமானார் (உடையவர்), மலைகுனியநின்றார், ஆரிய ஸ்ரீ சடகோபதாஸர், அணியரங்கத்தமுதனார், திருவாய்க்குளமுடையான் பட்டர் மற்றும் திருக்கச்சிநம்பி ஆகியோர் ஆவர்.

மூலம் - எம்பெருமானார் திருக்கோட்டியூர்நம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே ரஹஸ்யார்த்தங்களைச் சிஷித்தார். திருமாலையாண்டான் ஸ்ரீபாதத்திலே திருவாய்மொழி கேட்டார். ஆளவந்தாராழ்வார் ஸ்ரீபாதத்திலே திருவாய்மொழியும் ஓதி, ஸ்தோத்ராதிகளும் அருளிச் செய்யும் நல்வார்த்தைகளும் கேட்டருளினார். திருமலைநம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே ஸ்ரீமத்ராமாயணம் கேட்டருளினார். இவர் அருளிச்செய்த ப்ரபந்தங்கள் - ஸ்ரீபாஷ்யமும், தீபமும், ஸாரமும், வேதார்த்த ஸங்க்ரஹமும், ஸ்ரீகீதாபாஷ்யமும், சிறிய கத்யமும், பெரிய கத்யமும், ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யமும், நித்யமும் ஆக ஒன்பது. இவர் ஸ்ரீபாதத்தில் ஆசிரயித்த முதலிகளைத் தம் தம் ஸம்ப்ரதாயப்படிகளிலே அறிந்து கொள்வது.

விளக்கம் - திருக்கோட்டியூர்நம்பியிடம் எம்பெருமானார் ரஹஸ்ய அர்த்தங்களைக் கற்றார்; திருமாலையாண்டான் திருவடிகளில் திருவாய்மொழி அர்த்தங்களைக் கற்றார்; ஆளவந்தாராழ்வார் திருவடிகளில் திருவாய்மொழியும், ஸ்தோத்ரரத்னமும், அருளிச்செயலும் கற்றார்; திருமலைநம்பிகளின் திருவடிகளில் ஸ்ரீமத் இராமாயணம்

கேட்டருளினார். இவர் அருளிச்செய்த க்ரந்தங்கள் - ஸ்ரீபாஷ்யம், வேதாந்ததீபம், வேதாந்தஸாரம், வேதார்த்தஸங்க்ரஹம், ஸ்ரீகீதாபாஷ்யம், சிறிய கத்யம் (ஸ்ரீரங்க கத்யம்), பெரிய கத்யம் (சரணாகதி கத்யம்), ஸ்ரீவைகுண்டகத்யம் மற்றும் நித்யம் என்னும் ஒன்பதாகும். இவருடைய சீடர்களை தங்கள் தங்கள் ஸம்ப்ரதாயத்துக்கு ஏற்ப அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

ஆசார்ய பக்தி அவச்யம்

மூலம் – “குரும் ப்ரகாசாயேத் தீமாந் மந்த்ரம் யத்நேந கோபயேத் அப்ரகாச ப்ரகாசாப்யாம் ஸ்நீயதே ஸம்பதாயுஷீ” என்றார்கள். குருவை ஒருவன் ப்ரகாசிப்பிக்கிறதுவும் ஒருவன் ப்ரகாசிப்பியாதொழிகிறதுவும் குரு பக்தியில் தாரதம்யத்தாலேயிநே. பகவத்விஷயத்தில் போலே குருவிஷயத்திலும் பரையான பக்தியுடைவனுக்கு அபேக்ஷிதார்த்தங்கள் எல்லாம் ப்ரகாசிக்கும் என்னுமிடம் கட-ஜாபாலாதி ச்ருதிகளிலும், ஸஞ்சயாதி வ்ருத்தாந்தங்களிலும் ப்ரஸித்தம். இங்ஙனல்லாதார்க்கு இப்படி ஞானஸம்பத்து உண்டாகாது என்னுமிடம் சிஷ்யர்களுடைய ஞான தாரதம்யத்தாலே கண்டுகொள்வது. மிகவும் குணாதிகரான சிஷ்யர்களுக்கும் கடுக அத்யாத்ம விஷயங்களை ப்ரகாசிப்பியாதார்க்கு நிஷ்ட்டை குலையாது என்னுமிடம் ரைக்வாதி வ்ருத்தாந்தங்களிலே ப்ரஸித்தம். பெற்றது குணமாக உபதேசித்தால் “சிஷ்ய பாபம் குரோரபி” என்கையாலே ஆசார்யனுக்கு நிஷ்ட்டை குலையும்படியாமென்னுமிடம், வருவது விசாரியாதே இந்த்ரனுக்கு உபதேசித்துத் தானும் ப்ரஹ்மவித்யையை மறந்து, தன் சிஷ்யனான நாரதபகவானை இட்டு ஸர்வேச்வரன் உணர்த்துவிக்க வேண்டும்படியிருந்த சதுர்முகன் பக்கலிலே கண்டுகொள்வது. இப்படி “அப்ரகாச ப்ரகாசாப்யாம்” என்கிற இரண்டுக்கும் “ஸ்நீயதே ஸம்பதாயுஷீ” என்கிற பலங்களை ஒளசித்யத்தாலும் ப்ரமாண ப்ரஸித்தியாலும் க்ரமத்தாலே உதாகரித்தவித்தனை; இரண்டிலும் இரண்டு அந்வயித்தாலும் வாக்யத்தில் வரும் விரோதம் இல்லை. ஆகையால் ஸர்வவஸ்தையிலும் குருபக்தியின் பரீவாகமாக குருவை ப்ரகாசிப்பிக்கவும், மகார்தன கர்ப்பமான மாணிக்கச்செப்புப்போலே இருக்கிற திருமந்த்ரத்தினுடைய சீர்மையும் தன் நிஷ்ட்டையும் குலையாமைக்காக சிலவான ப்ரயோஜனங்களைப் பற்ற சிஷ்ய குண பூதிம் இல்லாத சபலர்க்கு வெளியிடாதே மந்த்ரத்தை மிகவும் சேமிக்கவும் ப்ராப்தம். இவ்விடத்தில் குரு சப்தம் பரமகுருக்களுக்கும்

உபலக்ஷணம்; ஸாமாந்யமாகவுமாம். மந்த்ரசப்தம் மந்த்ரார்த்தம் முதலான ரஹஸ்யங்களுக்கும் ப்ரதர்சநபரம். தான் இந்த ரஹஸ்யங்களை அநுஸந்திக்கும் போதெல்லாம் ஆசார்ய பரம்பரையை அநுஸந்திக்கையும் விதி பல ப்ராப்தம். இவ்வாசார்யர்களுடைய அநுஸந்தானம், “ஸம்பாஷ்ய புண்யக்ருதோ மநஸா த்யாயேத்” என்கிறபடியே ப்ரதிஷித் ஸம்பாஷணத்துக்கு ப்ராயச்சித்தமுமாம்.

விளக்கம் - சேஷஸம்ஹிதை (14-50) - குரும் ப்ரகாசாயேத் தீமாந் மந்த்ரம் யத்நேந கோபயேத் அப்ரகாச ப்ரகாசாயாம் சுஷீயதே ஸம்பதாயுஷீ - புத்திமான் ஒருவன் தனது ஆசார்யனைப் பற்றி பிறரிடம் புகழ்ந்த பேச வேண்டும், அவர் உபதேசித்த மந்திரங்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும், இவ்விதம் குருவைப் புகழாமலும், மந்திரத்தைப் பாதுகாக்காமலும் இருந்தால் ஐச்வர்யமும், ஆயுளும் குறையும் - என்று கூறப்பட்டது. ஒருவன் தனது குருவை இவ்விதம் புகழ்வதும், புகழாமல் இருப்பதும், குருவிடம் அவன் கொண்டுள்ள அதிக பக்தியும் குறைந்த பக்தியுமே காரணம் ஆகும். பகவானிடத்தில் உள்ள பத்தியைப் போன்று, குருவிடத்திலும் பக்தி உள்ளவனுக்கு அனைத்து ஞானமும் ஏற்படும் என்ற கட உபநிஷத்தும் ஜாபால உபநிஷத்தும் கூறின. மற்றவர்களுக்கு இவ்விதம் ஏற்படாது. சிஷ்யர்கள் மிகவும் உயர்ந்த குணங்கள் கொண்டிருந்தாலும், அவர்களுக்கு உடனடியாக முழு தத்துவங்களையும் ஒரு குரு உபதேசிக்கவில்லை என்றாலும் அவருக்கு(குருவுக்கு) எந்தத் தோஷமும் ஏற்படாது. இதனை சாந்தோக்யத்தில் உள்ள ரைக்வர் பகுதிகளில் அறியலாம். ஆனால் சிஷ்யனைப் பற்றி முழுவதுமாக நம்பி, அவனுக்கு உபதேசம் செய்தால், அந்த சிஷ்யனின் பாவங்கள் குருவிற்கே சென்று சேர்க்கின்றன. இதனை இந்தரனுக்கு அவன் தகுதி அறியாமல் உபதேசித்த ப்ரம்மனுக்கு ஏற்பட்ட நிலை மூலம் அறியலாம். ப்ரம்மன் தனது ப்ரஹ்மவித்யையை மறந்துவிட்டான். அதனை பகவான் ப்ரம்மனின் சீடரான நாரத முனிவர் மூலம் மீண்டும் உபதேசிக்கும்படி ஆயிற்று. மேலே கூறப்பட்ட சேஷ ஸம்ஹிதை வாக்கியத்தின்படி “குருவைப் புகழாமல் இருந்தாலும், தவறான முறையில் மந்திரத்தை வெளிப்படுத்தினாலும், ஒருவனுக்கு முறையே செல்வத்திலும் ஆயுளிலும் தோஷம் ஏற்படும்” என்னும் கருத்தானது பலன்களில் வரக்கூடிய பொருத்தத்தாலும், ப்ரமாணங்களில் காணப்படுவதாலும் கூறப்படுகிறது. இந்த ச்லோகத்திற்கு, “குருவைப் புகழாமல் இருந்தால் செல்வத்துக்குத் தோஷம் என்றும், மந்திரத்தைப் போற்றாமல் இருந்தால் ஆயுளுக்குத் தோஷம்” என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். ஆகவே அளவற்றதாக ஏற்படும் குருபக்தியால் எப்போதும் குருவைப்

புகழ்ந்தபடி இருத்தல்வேண்டும்; உயர்ந்த இரத்தினக்கற்களான ஆழ்பொருளை சேமித்து வைக்கின்ற செப்பு போன்று உள்ளதான திருமந்திரத்தின் சீர்மை குலையாமல் இருப்பதற்காக, அதனைச் செல்வத்தைப் பெறும்விதமாக சிஷ்யனுக்கு இருக்கவேண்டிய தன்மைகள் இல்லாதவர்களுக்கு வெளியிடாமல் காக்கவேண்டும். இங்குள்ள “குரு” என்னும் சொல்லானது தனது ஆசார்யன் தொடங்கி, பகவான் முடிய உள்ள அனைவரையும் குறிப்பதாகும்; அல்லது பொதுவாக உரைக்கப்பட்டதாகவும் கொள்ளலாம். இதே போன்று “மந்திரம்” என்பது மந்திரத்தால் கூறப்படும் ஆழ்பொருளையும் உள்ளடக்கியதாகும். மேலும் இந்த மந்திர உபதேசங்களைத் த்யானிக்கும்போது குருபரம்பரையையும் த்யானிக்க வேண்டும். கௌதம தர்ம சூத்திரம்(9-18) - ஸம்பாஷ்ய புண்யக் க்ருதோ மனசா த்யாயேத் - பேசக்கூடாத மனிதர்களிடம் பேசியதற்குப் ப்ராயச்சித்தம் என்னவெனில், புண்ணியத்தைக் குறித்து த்யானிப்பதே ஆகும் - என்பது காண்க.

என் உயிர் தந்து அளித்தவரைச் சரணம் புக்கி

யான் அடைவே அவர் குருக்கள் நிரை வணங்கிப்

பின் அருளால் பெரும்பூதார் வந்த வள்ளல்

பெரியநம்பி ஆளவந்தார் மணக்கால்நம்பி

நன்னெறியை அவர்க்கு உரைத்த உய்யக்கொண்டார்

நாதமுனி சடகோபன் சேனைநாதன்

இன் அமுதத் திருமகள் என்றிவரை முன்னிட்டு

எம்பெருமான் திருவடிகள் அடைகின்றேனே

இதன் பொருள் - என்னுடைய ஆத்ம ஸ்வரூபமாக பகவான் உள்ளான் என்று உபதேசித்து, என்னைக் காத்த, எனது குருவை சரணம் என்று அடைந்தேன். அவருடைய ஆசார்ய பரம்பரையையும் சரணம் என்று அடைந்தேன். அந்த குருபரம்பரையின் அருள் காரணமாக, ஸ்ரீ பெரும்பூதாரில் அவதரித்த உடையவர், அவருடைய குரு பெரியநம்பி, பெரியநம்பியின் குரு ஆளவந்தார், மணக்கால் நம்பி, சிறந்த வழியை மணக்கால் நம்பிக்கு உபதேசித்த உய்யக்கொண்டார், நாதமுனிகள், நம்மாழ்வார், சேனைமுதலியார், எம்பெருமாளுக்கு அமிர்தம் போன்றுள்ள பெரியபிராட்டியார் ஆகியோரை வணங்கி, பெரியபெருமாள் திருவடியை அடைகின்றேன்.

ஏதே மஹ்யம் அபோட மந்மத ஸார உந்மாதாய நாதாதய:
த்ரய்யந்த ப்ரதிநந்தநீய விவித உதந்தா: ஸ்வதந்தாம் இஹ
ச்ரத்தாதவ்ய சரண்ய தம்பதி தயா திவ்யாபகா வ்யாபகா:
ஸ்பர்த்தா விப்லவ விப்ரலம்ப பதவீ வைதேசிகா தேசிகா:

இதன் பொருள் - கடந்த ச்லோகத்தில் கூறப்பட்ட நாதமுனிகள் முதலான ஆசார்யர்கள் எப்படிப்பட்டவர்கள்? வேதாந்தங்களே புகழவேண்டிய தூய சரிதம் உடையவர்கள், நாம் சரணம் அடைய ஏதுவாக உள்ள, கல்யாண குணங்கள் நிறைந்த, திவ்ய தம்பதிகளின் கருணை என்னும் கங்கையை எங்கும் ஓடச் செய்தவர்கள், போட்டி, வஞ்சனை முதலானவற்றுக்கு எதிர்த்தட்டாக உள்ளவர்கள் ஆவர். இப்படிப்பட்ட இவர்கள் மனமதனின் பிடியுலிருந்து என்னை விலக்கவேண்டும். பரமபதத்தை அடைந்து, நான் பெரும் இன்பங்களை இவர்கள் (ஆசார்யர்கள்) மூலமே கிட்டும்படிச் செய்யவேண்டும்.

ஹ்ருத்யா ஹ்ருத்பத்ம ஸிம்ஹாஸந ரஸிக ஹயக்ரீவ ஹேஷா உர்மி தோஷ
க்ஷிப்த ப்ரத்யர்தி த்ருப்தி: பஹுகுணா பங்க்தி: அஸ்மத் குருணாம்
திக் ஸௌத ஆபத்த ஜைத்ர த்வஜ பட பவந ஸ்பாதி நிர்ந்தூத தத் தத்
ஸித்தாந்தஸ்தோம தூலஸ்தபக விகமந வ்யக்த ஸத் வர்த்தநீகா

இதன் பொருள் - மற்ற குரு பரம்பரையைக் காட்டிலும் சிறந்த குணங்கள் கொண்ட நமது குருபரம்பரை எப்படிப்பட்டது? நம் ஆசார்யர்களின் இதய கமலத்தை மிகவும் விரும்பி ஹுயக்ரீவன் வீற்றுள்ளான். இவனது கனைப்புகள் மூலமே, (ராமானுஜரின் ஸித்தாந்தங்களை) எதிர்த்து வாதம் செய்பவர்களையும், அவர்கள் கர்வத்தையும், நமது ஆசார்யர்கள் அடக்குகின்றனர். இவர்களுடைய புகழ் என்பது அனைத்து திசைகள் என்ற வெற்றித்தூண்கள் மேது கட்டப்பட்டுள்ளன. அந்தத் தூண்களில் உள்ள கொடிகள் மூலம் மற்றவர்களுடைய வாதங்கள் அனைத்தும் பருத்திக் கொத்துகள் போன்று காற்றில் தள்ளப்படுகின்றன. இதுவே வாதத்தில் வெல்வதில் சிறந்த வழியாகும்.

ஆரண நூல் வழிச் செவ்வை அழித்திடும் ஐதுகர்க்கு ஓர்
வாரணமம் அவர் வாதக் கதலிகள் மாய்த்த பிரான்
ஏரணி கீர்த்தி இராமாநுசமுநி இன்னுரை சேர்
சீரணீ சிந்தையினோம் சிந்தியோம் இனித் தீவினையே

இதன் பொருள் - வேதாந்த விஷயத்தை விளக்கும் உயர்ந்த நூல் ப்ரஹ்மசூத்திரம் ஆகும். அது கூறும் உண்மையான மார்க்கத்தை தங்களின் தவறான வாதங்களால் பலரும் அழித்தனர். இந்நிலையில் அவர்களின் வாதங்களை, வாழை மரங்களை அழிக்கும் யானைப் போன்று, நம்முடைய ராமானுஜர் சாய்ந்தார். இப்படி பெரிய உதவிகள் செய்தவரும், இந்த உலகிற்கு ஏற்ற அலங்காரமாகத் தனது புகழை உடையவரும் ஆகிய ஸ்ரீபாஷ்யக்காரரின் இனிமையான சொற்களிலும், அவரது சிறந்த குணத்திலும் எங்கள் மனதை வைத்தோம். இவற்றைவிட வேறு சாஸ்திரங்களையும் கர்மங்களையும் எண்ணமாட்டோம்.

நீளவந்து இன்று விதிவகையால் நினைவொன்றிய நாம்
மீளவந்து இன்னும் வினை உடம்பு ஒன்றி விழுந்துழலாது
ஆளவந்தார் எனவென்று அருள் தந்து விளங்கிய சீர்
ஆளவந்தார் அடியோம் படியோம் இனி அல்வழக்கே

பொருள் - நீண்ட காலமாக சம்ஸாரம் என்றும் பிடியில் சிக்கியபடி உள்ளோம். நாம் இதற்குப் பிறகும் கர்மம் காரணமாக வெறும் மற்றொரு உடலைப் பெற்று வருத்தமடையாதபடி நம்மைக் காக்க ஆளவந்தார் அவதரித்தார். இப்படிப்பட்ட ஆளவந்தாரின் திருவடிகளில் நாம் அடிபணிந்தோம். அவர் தனது வாதங்கள் மூலம் மற்ற மதத்தவர்களை வென்று நம்மையும் காத்தார். இனி நாம் அவருடைய நூல்கள் அல்லாமல் வேறு எந்த சாஸ்திரங்களையும் படிக்கமாட்டோம்.

காளம் வலம்புரியன்ன நற்காதல் அடியவர்க்குத்
தாளம் வழங்கித் தமிழ் மறை இன்னிசை தந்த வள்ளல்
மூளும் தவநெறி மூட்டிய நாதமுனி கழலே
நாளும் தொழுது எழுவோம் நமக்கு ஆர் நிகர் நானிலத்தே

இதன் பொருள் - திருச்சின்னம் மற்றும் சங்கு போன்ற தூய்மையான குரல் உடைய கீழகத்தாழ்வான் மற்றும் மேலகத்தாழ்வான் ஆகிய இருவரும் நாதமுனிகளின் சீடர்கள் ஆவர். சிறந்த பத்தியுடன் தன்னை வணங்கி நின்ற இவர்கள் இருவருக்கும் தாளம் மற்றும் கீதங்களை நாதமுனிகள் உபதேசித்தார். இதன் மூலம் அவர்கள் பல்லாண்டு காலம் மறைந்திருந்த நம்மாழ்வாரின் இனிமையான திருவாய்மொழியை பாடும் விதத்தை உபதேசித்தார். பக்தி மற்றும் பரபக்தி என்னும் பாதையில் இந்த உலகத்தை இயங்கவைத்தார். இப்படிப்பட்ட நாதமுனிகளின் திருவடிகளை நாம் என்றும் பணிவோம். இதனால் நான்கு திசைகளிலும் நமக்கு ஈடானவர்கள் யார் உள்ளனர்?

குருபரம்பராஸாரம் ஸம்பூர்ணம்